

ת"פ 52146/02/18 - מדינת ישראל נגד אולג שפירו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 52146-02-18 מדינת ישראל נ' שפירו

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אולג שפירו

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד רון גינגולד, שלוחת תביעות ראשל"צ

ב"כ הנאשם: עו"ד שפיק דרבשי

גזר דין

רקע ועובדות

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של **חבלה חמורה**, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם שהנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש.

2. מעובדות כתב האישום עולה שביום 18.3.2017, סמוך לשעה 01:00, יצא רועי רון (להלן: המתלון) מאירוע במסעדה בראשון לציון, בו נכח הנאשם. בין הנאשם למתלון התגלע ויכוח, כאשר שניהם היו בגילופין. בהמשך ניסה המתלון להכות את הנאשם במכת אגרוף, הנאשם זז וחמק מהמכה, והמתלון נפל ארצה. בנסיבות אלה בעט הנאשם במתלון פעמיים. לאחר שהמתלון נעמד, הכה אותו הנאשם בראשו במכת אגרוף שהפילה את המתלון ארצה בשנית.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלון חבלות בראש ובפנים, נפיחות סביב העיניים ודם מעורב בנוזל CSF ניגר מאוזנו השמאלית. המתלון פונה למחלקת ניורוכירורגיה במרכז רפואי שיבא כשהכרתו מעורפלת, שם אובחן כסובל מדימום חריף ברקמת המוח בשתי האונות (דימום תת עכבישי חריף טמפורלי דו-צדדי. כמו כן נמצאו מוקדים היפרדנטים פרונטלים דו צדדיים המתאימים לקונטוזיות, שבר בעצם טמפורלית דו צדדי ללא תזוזה, שבר קיר קדמי עם מעורבות רקמות רכות משאל, והמטומות פריאורביטליות דו צדדיות.

המתלונן היה מורדם ומונשם משך כיומיים. בהמשך אובחנה אצל המתלונן ירידה בשמיעה באוזן שמאל, רעשים באוזניים והפרעה בשיווי המשקל.

תסקירי שירות המבחן

3. מתסקירי שירות המבחן עולה שהנאשם, יליד 1977, עלה ארצה בשנת 1999, עם אשתו, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בראשון לציון ועובד כמנהל אזורי בחברה המספקת שירותי ניקיון ותחזוקה. בסמוך לאחר עלייתו ארצה, התגייס בגיל מאוחר לצבא, שירת שירות צבאי מלא במשך כשנתיים בתפקיד נהג ומאבטח חטיבת גששים, והמשיך באותו תפקיד בצבא קבע במשך כחמש שנים. בתקופה זו נעדר רבות מהבית, התקדם, עבד כאחראי ומנהל צוות ובמקביל עבד בעבודה נוספת כנהג אוטובוס בלילות לצורך הגדלת ההכנסה. בשש השנים האחרונות, עובד במקום עבודתו הנוכחי, חברת לשירותי ניקיון ואחזקה, כאשר בשנים האחרונות עובד כמנהל אזור ואחראי על פרויקט ניקיון בתחבורה. במסגרת תפקידו זה אחראי הנאשם על כ- 150 עובדי ניקיון. מחוות דעת של מעסיקו עולה שהנאשם עובד אחראי, אכפתי וחרוץ.

מהתסקיר עולה שהנאשם מוכר לשירות המבחן מהליך קודם, כאשר הרושם שהתקבל בעבר היה שהוא מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ ושהתנהגותו אימפולסיבית ובלתי מבוקרת. משכך לא הומלץ בשעתו על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

ביחס לעבירה הנוכחית, קיבל הנאשם אחריות על ביצועה, הביע צער וחרטה על תוצאות התנהגותו ועל הפגיעות שנגרמו למתלונן. הנאשם סיפר כי יצא לבילוי באירוע משפחתי של קולגה ממקום העבודה, אליו הגיע בגפו, היה תחת השפעת אלכוהול ותכנן לשוב לביתו במונית. לאחר שיצא מהאולם ותכנן להזמין מונית, פנה אליו המתלונן, אותו לא הכיר קודם, שאף הוא היה בגילופין, דיבר אליו באופן מזלזל ואף התגרה בו. הנאשם ציין כי תחילה פעל מתוך הגנה עצמית אולם בהמשך הגיב באופן תוקפני ופעל באלימות כלפי המתלונן, מתוך תחושת פגיעות והשפלה שחש בסיטואציה. בדיעבד מבין כי היה נתון בסערת רגשות ומאחר שחש שכבודו נפגע התקשה לשלוט בהתנהגותו ונהג באלימות.

התרשמות שירות המבחן מהנאשם הייתה חיובית ביותר. בתוך כך צוין שהנאשם הכיר באחריותו לביצוע העבירה, הביע צער וחרטה בעקבות פציעתו של המתלונן, הגיב באמפתיה כלפיו והכיר בנזקים הנפשיים והפיזיים אותם גרם. לצד זאת, ראה עצמו הנאשם גם כקורבן וקשר את תגובתו האלימה לתחושה כי חש מותקף ומאויים על ידי המתלונן.

הנאשם הדגיש את ההשפעה המערערת וההרסנית של פתיחת ההליכים המשפטיים כנגדו, ביטא חשש מפני תוצאות ההליך והשלכותיהם על חייו וחיי משפחתו והדגיש כי הוא משקיע בתפקוד תקין וחיובי במישור התעסוקתי ובתפקודו ההורי והזוגי.

שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו זקוק למעורבות טיפולית בתחום האלכוהול או סמים.

4. **בתסקירו הראשון** העריך שירות המבחן כי הנאשם אינו מודע באופן מספק לגורמי הסיכון במצבו, עת חווה רגשות שליליים ועלול להתפרץ באופן אימפולסיבי בסיטואציות אלו. בעקבות נכונות הנאשם להשתלב בהליך שיקומי במסגרת שירות המבחן, הוא שולב בקבוצה טיפולית. **מהתסקיר השני** עולה שהנאשם הקפיד לעמוד בכללי המסגרת, והגיע באופן סדיר לפגישות הקבוצתיות. שירות המבחן התרשם שהנאשם מצליח לבחון את הבעייתיות

בהתנהלותו ולשתף בפתיחות ובאופן מותאם ביחס לשלב בו מצוי, בהתייחס גם להתנהגותו האלימה בעת ביצוע העבירה. הנאשם ביטא אחריות לבחירתו באותה עת בהתנהגות אלימה כדרך לפתרון הקונפליקט וצוין שבלטה מחויבותו להמשיך ולהעמיק התייחסותו לדפוסיו האלימים.

על פי התרשמות שירות המבחן, עונש מאסר בפועל, גם אם ירוצה בדרך של עבודות שירות, עלול להביא לנסיגה במצבו של הנאשם, בפרט בכל הנוגע ליכולתו לתפקד בתחום התעסוקתי ולפרנס את משפחתו. משכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות, צו מבחן ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה הפנתה בטיעוניה לשתי הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) ולעונש המאסר שריצה בעבר. עוד הפנתה לחבלות שנגרמו למתלונן, הציגה תמונות המתעדות את מצבו (ת/2) ואת התיעוד הרפואי של החבלות והפגיעות שנגרמו לו (ת/3). ב"כ המאשימה הדגיש שעל אף שאין חולק על כך שהמתלונן, שהיה שיכור, הוא זה שהיכה ראשון את הנאשם במכת אגרוף, הרי שהנאשם היכה אותו גם כאשר לא נשקפה לו כל סכנה מהמתלונן, לאחר שהמתלונן נפל ארצה. על אף הטיפול שעבר הנאשם בחסות שירות המבחן, סבר ב"כ המאשימה שאין בהמלצה העונשית של שירות המבחן כדי להלום את חומרת מעשיו של הנאשם, בהיותה חורגת במידה רבה מרמת הענישה הנוהגת, והפנה לפסיקה התומכת בעמדתו זו. עוד טען שהאכזריות העולה ממעשיו של הנאשם, כמו גם הנזק שנגרם למתלונן מחייבים הטלת עונש מאסר בפועל משמעותי וכי יש להעדיף את עקרון הגמול על פני שיקולי השיקום.

בשים לב לחומרת המעשים, האכזריות בה נהג הנאשם כלפי הקורבן תוך שימוש לרעה באלכוהול, והנזק החמור שנגרם לקורבן, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לחלופי הזמן, נטילת האחריות, החיסכון בזמן השיפוטי וההליך הטיפולי בו החל הנאשם, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל שלא יפחת מ- 18 חודשים, מאסר מותנה, פיצוי משמעותי למתלונן, קנס והתחייבות.

6. מנגד ביקש ב"כ הנאשם לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום, הדגיש שמעשיו הנאשם היו תגובה למעשיו של המתלונן שניסה לתקוף אותו מוקדם יותר וכי אין מדובר במעשה יזום. הנאשם הכה את המתלונן במכת אגרוף אחת, ממנה לא קם, כאשר החבלה הקשה נגרמה כתוצאה מהנפילה. לפיכך, ומבלי להקל בחומרת מעשיו של הנאשם, ביקש לדחות את טענת המאשימה לפיה הנאשם תקף באכזריות את המתלונן.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין שהנאשם נשוי, אב ל- 2 ילדים, האחת חיילת המצויה כעת בטירונות קרבית ובן נוסף בן 14, אשר מתגורר עם הנאשם והאם. בני הזוג חזרו לחיות יחדיו לאחר פרידה של מספר שנים.

ב"כ הנאשם הפנה לצדדים החייבים בתסקירים, ובהם תפקודו התקין של הנאשם מאז שחרורו מהמאסר בשנת 2012 ועד היום. לדבריו, הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו. מעסיקיו של הנאשם ציינו כי הוא עובד חרוץ ואחראי. הנאשם ביקש מיוזמתו להשתלב בהליך השיקומי, השתלב בסדנאות בפיקוח שירות המבחן, הביע חרטה עמוקה ורכש כלים להתמודדות עם מצבי דחק.

עוד ביקש להתחשב בחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה, כ- 3 שנים, ובעובדה שבפרק זמן זה לא נפתחו נגד הנאשם

תיקים נוספים. לדבריו, הנאשם מתמקד כיום במשפחתו ובהליך השיקומי, והוא מוכן לפצות את המתלונן.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונשי הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל לתקופה ממושכת. נוכח מכלול הנסיבות, סבר ב"כ הנאשם כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה, ולקבל את המלצת שירות המבחן כלשונה.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והביע צער על מעשיו. לדבריו, הקפיד להתמיד בהליך הטיפול ולא פספס ולו מפגש אחד במשך 8 חודשים. הנאשם שיתף שנתרם מההליך הטיפולי, ושכחונתו להמשיך לקחת בו חלק. הנאשם הודה שידוע לו שעליו לשאת בעונש, אולם ביקש להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין. כפועל יוצא מכך, לא מן הנמנע שיהיה יותר ממתחם עונש אחד לעבירה מסוימת [ע"פ 1512/19 מוחמד עכאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.12.2019)].

הצדדים אינם חלוקים על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובהם שמירה על גופו ובריאותו של אדם, כמו גם הצורך לפתור סכסוכים ללא שימוש באלימות [ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.08.2007)].

9. במקרה שלפנינו מידת הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית - נמוכה, זאת בשל נסיבות ביצוע העבירה והרקע לביצועה. אין חולק על כך שהמתלונן הוא זה שניסה לתקוף ראשון את הנאשם. אין חולק על כך שהמתלונן נפל ארצה כתוצאה מניסיונו לתקוף את הנאשם. אין חולק על כך שהמתלונן נפל ארצה בפעם השנייה כתוצאה ממכת אגרוף אחת של הנאשם. אין מדובר באירוע נמשך, ובוודאי שאין מדובר באירוע מתוכנן. הנאשם לא השתמש בחפץ כלשהו. הן המתלונן והן הנאשם היו בגילופין, עובדה שיש בה כדי להשפיע בין היתר גם על שיקול הדעת של השניים. הנזק שנגרם למתלונן הוא אכן קשה, אולם באותה מידה יכול היה להיגרם נזק גם לנאשם, ככל שהמתלונן היה מצליח לפגוע בו.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, אני סבור שעל מנעד הענישה להיות מתון, וקל יותר מהמנעד ה"רגיל" והמקובל בקשר לעבירות אלימות בכלל, ולעבירה של חבלה חמורה בפרט.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי ככלל מוטלים על נאשמים שהורשעו בעבירה של חבלה חמורה עונשי מאסר בפועל, לא אחת לתקופות לא מבוטלות. עם זאת, בחינה מדוקדקת של נסיבות ביצוע העבירות מעלה שלא אחת אושרו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות גם במקרים בהם הנסיבות היו חמורות בהרבה מהמקרה שלפנינו:

א. ברע"פ 176/13 שי בן ארי נגד מדינת ישראל (20.02.13), שהוגש מטעם המאשימה, הורשע הנאשם בעבירות חבלה חמורה ואיומים ונגזר עליו עונש של 24 חודשי מאסר. בעקבות סכסוך מתמשך על מקומות חניה, תקף המבקש את המתלונן, שכנו יליד שנת 1932, בכך שניגש אליו מאחור, הכה בראשו

במכת אגרוף והמשיך להכות ולבעוט בכל חלקי גופו גם לאחר שהמתלונן נפל על הקרקע. המבקש לא חדל ממעשיו גם בעת שהמתלונן ישב בתוך שלולית דם שניגר מגופו. באותו מעמד, איים המבקש על אשתו של המתלונן בכך שאמר לה "כמו שאני פרקתי את בעלך אני אפרק את הבן שלך". כתוצאה מהאירוע נאלץ המתלונן לעבור מספר ניתוחים ונגרמו לו נזקים נפשיים.

ב. ברע"פ 9543/16 מוחמד נ' מדינת ישראל(12.3.17), נדון עניינו של אדם שתקף שני אנשים, האחד באמצעות כלי עבודה והשני במכת אגרוף, וגרם לאחד מהם פצע בשפה העליונה שהצריך תפירה ושבר באף. בבית משפט השלום נגזר על הנאשם עונש מאסר למשך 24 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על 18 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ג. ברע"פ 3552/14 דלה נ' מדינת ישראל(28.5.14), נדחה ערעורה של נאשמת שהורשעה בעבירה של חבלה חמורה שבוצעה יחד עם שניים אחרים נגד שכנתה, כחלק מסכסוך מתמשך ביניהם. הנאשמת לא קבלה אחריות על מעשיה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 30 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשה של הנאשמת והעמידו על 10 חודשי מאסר.

ד. ברע"פ 7377/18 חולדוקוב נ' מדינת ישראל(15.11.18), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. המבקש ואדם אחר, שעבדו כמאבטחים בפאב, תקפו שני מבלים שהגיעו למקום וגרמו להם חבלות חמורות. לאחר שמתלונן 1 לא שעה לבקשתם, בעטו בו בכל חלקי גופו, לרבות בפניו ודרכו עליו. בהמשך יצא מתלונן 2 מהפאב, מעד ונפל. אז ניגשו אליו השניים, והחלו להכותו ולבעוט בו, בעודו שוכב על הקרקע. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלונן 1, בין היתר, שבר בעצם האף וחבלות בצלעות וביתר חלקי גופו. למתלונן 2 נגרם שבר ללא תזוזה בזווית הלסת. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. באיזון שבין חומרת העבירות, והאלימות הקשה שננקטה ללא התגרות מוקדמת, לבין התסקיר החיובי שהתקבל בעניינו של הנאשם וחלוף הזמן, נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעורים שהוגשו לבתי משפט המחוזי והעליון נדחו.

ה. ברע"פ 4573/11 לפידות נ' מדינת ישראל (5.9.2011), נדחה ערעורו של נאשם עליו נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות. באותן נסיבות דקר הנאשם במהלך ויכוח את המתלונן באמצעות סכין בצווארו, באוזנו ובידו.

ו. בעפ"ג (חי') 21185-12-18 אמיר סעד נ' מדינת ישראל(3.1.2019), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה. על רקע ויכוח בינו לבין המתלונן תוך כדי עבודתם במפעל, הכה המערער את המתלונן באגרוף אחד לפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן בין היתר שבר ברצפת ארובת העין משמאל ושטפי דם. המתלונן אושפז כשבועיים ועבר ניתוח לתיקון מורכב לתיקון השבר. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר. בשים לב לעברו הנקי של המערער, החרטה שהביע והאמפתיה שגילה כלפי המתלונן, נגזר עליו עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בבית המשפט המחוזי הוקל עונשו והועמד על שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות.

11. לדוגמאות נוספות בהן בנסיבות חמורות מהמקרה שלפניו הוטלו על נאשמים עונשים של מאסר לריצוי בדרך

של עבודות שירות, ראו פסקי דין שהוגשו מטעם ההגנה: ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה (2.4.2014); ע"פ 11940/05 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (22.2.2006); ת"פ (מחוזי מרכז) 350-05-17 מדינת ישראל נ' אלקרם (13.5.2019); ת"פ (מחוזי ב"ש) 15515-07-15 מדינת ישראל נ' אזולאי (12.9.2016).

באותה נשימה אציין שהדוגמאות הנוספות שהובאו מטעם המאשימה דנו אף הם במקרים חמורים מהמקרה שלפנינו, הן בהיבטים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה והן בהיבטים הנוגעים לנאשם עצמו, ובהתאם נקבעו מתחמי ענישה מחמירים יותר [עפ"ג (מרכז) 30709-01-12 ויאצסלב לופט נ' מדינת ישראל]; ת"פ (רמ') 17042-04-16 מדינת ישראל נ' מוחמד פאדל (31.1.2017); ת"פ (נת') 46882-09-14 מדינת ישראל נ' ולרי מצלר (25.2.2015); ת"פ (ת"א) 11336-01-12 מדינת ישראל נ' שי לביא (6.2.2017).

12. לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים, נתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות ובנסיבות חמורות מהמקרה שלפנינו, ובשים לב לנסיבות המיוחדות עליהן עמדתי לעיל, אני קובע שמתחם העונש ההולם בנסיבות האירוע שלפני נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

13. הנאשם בן 43.

לחובת הנאשם זקפתי את עברו הפלילי, הכולל בין היתר הרשעות בעבירות אלימות ואחרות אותן ביצע בשנת 2011, בגין אף ריצה עונש מאסר של 9 חודשים. הנאשם נשוי ויש לו 2 ילדים, ומכאן שעונש מאסר ישפיע על משפחתו ועל יכולתו לפרנס אותם.

עיון בתסקירי שירות המבחן מלמד כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, היה ועודנו נכון לערוך התבוננות מעמיקה בהתנהלותו. הנאשם התמיד בהליך השיקומי במשך 8 חודשים, ושיתף פעולה עם גורמי הטיפול באופן מלא.

הנאשם הסביר, כאמור, לקצינת המבחן את נסיבות מעשיו ולקח עליהם אחריות מלאה, מתוך הבנה והכרה שהיה עליו לפעול אחרת. נוסף על כך ניתן להבין את הרגשת ה"קורבנות" שחש הנאשם שהינה תולדה של מעשיו של המתלונן, שהתחיל את האירוע האלים.

14. ער אני להמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של צו של"צ כעונש עיקרי וקביעתו כי עונש של מאסר, לרבות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, עלול להביא לנסיגה במצבו. ואולם, דומני שחומרת מעשיו של הנאשם, על אף הנסיבות המקלות עליהן עמדתי לעיל, כמו גם עברו הפלילי, אינם מאפשרים להיעתר להמלצה במלואה, זאת עקב הפגיעה שתיגרם כפועל יוצא מכך ליתר שיקולי הענישה ובראשם שיקול ההרתעה. זאת ועוד, הנסיבות המקלות בהן התבצעה העבירה נלקחו על ידי בחשבון לצורך קביעת מתחם עונשי מקל יחסית, ואין מקום להידרש לנסיבות אלו פעם נוספת לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם. לפיכך יש לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם.

15. נסיבותיו האישיות של הנאשם, המסלול החיובי בו נמצא כיום, השתלבותו בקבוצה הטיפולית ומחויבותו להמשך

ההלך השיקומי, הודאתו במיוחס לו, קבלת האחריות, החיסכון בצורך להעיד את המתלונן, האמפטיה שחש כלפי המתלונן ורצונו לפצותו, כמו גם חלופה הזמן מיום ביצוע העבירה, מובילים למסקנה שיש למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם העונשי.

סוף דבר

16. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, ומשנמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 7 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשם ירצה את עבודות השירות ב"מפעל חסד יד ביד" בלוד.

תחילת מועד עבודות השירות ביום 12.4.2020. במועד זה על הנאשם להתייצב לצורך קליטה והצבה במפקדת מחוז מרכז.

מובהרת לנאשם חובתו לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ולעמוד בכללים הנהוגים במקום העבודה. עוד מובהר לנאשם שככל שלא יעמוד בתנאים אלו, יכול והדבר יוביל להפקעת עבודות השירות ולריצוי יתרת התקופה בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי כספי למתלונן בסך של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.2020 ויועבר למתלונן (ע"ת 3 בכתב האישום המתוקן) באמצעות מזכירות בית המשפט בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 3 ימים.

ה. צו מבחן למשך שנה.

17. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

18. ככל שהופקד סכום כסף במסגרת תיק זה או באחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, יושב הכסף לידי הנאשם,

כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, זאת לאחר שיחל לבצע את עבודות השירות.

19. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד ליום 23.2.2020.

20. המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, בנוכחות הצדדים.